

Další QLED za dobrou cenu

4K ULTRA HD LCD TELEVIZOR **JVC LT-55VAQ8235** 14 990 Kč

Technologie tzv. kvantových bodů (Quantum Dot), coby způsob vylepšení reprodukčních vlastností LCD televizorů, sice není tak stará, ale i tak má docela zajímavou historii spojenou s celou řadou prestižních značek. Dnes už si asi jen málokdo vzpomene, že prvním jejím nositelem byla firma Sony, která na ní postavila už v roce 2013 svou řadu televizorů Triluminos.

Zásadní obrat ale přišel v roce 2017, kdy jihokorejský Samsung svou tehdejší elitní řadu SUHD přejmenoval na QLED a spolu s čínskými značkami TCL a Hisense založil QLED alianci pro podporu této technologie, využívající nanočástice se schopností emitovat světlo přesné vlnové délky. Měl s ní totiž velké plány – nic menšího než porazit konkurenční OLED krajanů z LG. To se sice nepodařilo – naopak sám Samsung nakonec začal obrazovky OLED vyrábět, technologie QLED ale přežila a – jak už to u někdejších špičkových postupů bývá – pomalu ale jistě se stala řešením dostupným i pro televizory levnějších kategorií.

A tak dnes přijímače s obrazovkami QLED najdeme v široké škále značek i cen, do nichž patří i produkce značky JVC. Jednou z letošních firemních novinek je také model LT-55VAQ8235 – jak už typové označení napovídá s 55palcovou obrazovkou (tedy úhlopříčkou 139 centimetrů), kterou osobně považuji za v současnosti nejpříš ideální řešení pro většinu bytů běžné velikosti. A to nejen z důvodů prostorových možností pro samotný televizor, ale i z hlediska rozumné pozorovací vzdálenosti či s ohledem na danou kvalitu signálu televizních stanic, k nimž je obrazovka této velikosti samozřejmě „shovívavější“ než její ještě větší souputníci. Nicméně k máni

je i verze „o číslo“ větší (65"/164 cm). Pro vyzkoušení jsme měli k dispozici zmíněnou „pětapadesátku“.

Rozlišení obrazu je samozřejmě 4K (či chcete-li Ultra HD, tedy 3840 × 2160 bodů), v dané cenové kategorii je stejnou samozřejmostí i 50hertzová obnovovací frekvence obrazu a jeho 8bitová hloubka. LCD panel je podle nefiremních zdrojů typu VA, podsvícení je přímé zadní s funkcí Micro Dimming, která úpravou kontrastu tmavých míst v obraze zlepšuje podání černé barvy. V rámci svých jasových možností přijímač deklaruje i podporu obou hlavních konkurenčních formátů vysokého dynamického rozsahu – Dolby Vision a HDR 10+.

Zvukový systém je tentokrát nad obvyklý stereofonní standard své cenové kategorie – 2 × 10 wattů z reproduktorů směřovaných ze spodní strany přijímače pod obrazovku – doplněn ještě o integrovaný dvanáctiwattový subwoofer vyzářující ze zadní části; celkový výkon je tedy zajímavých 32 W.

Hardwarový standard

První dojem je, že televizor vypadá dražší, než je jeho skutečná cenovka. Přispívají k tomu designové prvky, především orámování hrany obrazovky kovovým páskem (dole efektně rozšířeným), i z poměrně masivního

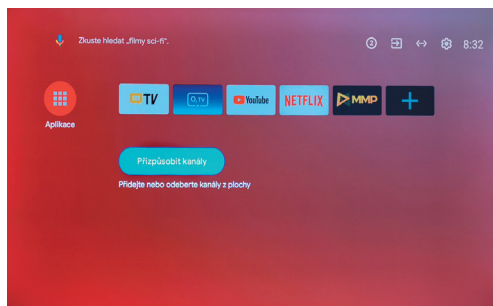
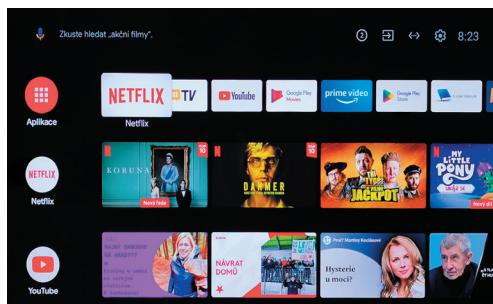
broušeného kovu provedená deska stolního stojanu. Ten na druhou stranu nepochvám za trochu složitější montáž ponechanou na uživateli – skládá se celkem ze tří dílů, které je třeba pospojovat a přišroubovat k zadní straně přijímače a k rychlé orientaci v jeho sestavení nepomáhá ani dvojnásobná velikost montážních šroubů. To ovšem řeší zákazník pouze při sestavení, JVC navíc nabízí pro TV s úhlopříčkou 49" a vyšší servisní zásahy přímo doma, zákazník se s montáží/demontáží nemusí pak více zabývat. Nicméně, když už toto úvodní úskalí překonáte, pak stojan nejen zdobí, ale umožňuje i mírné natáčení obrazovky ve vodorovné rovině. Přesný údaj jsem nenašel, ale tipoval bych asi ±15°. I televizory LCD (a QLED tedy nevyjímaje) jsou dnes docela štíhlé, takže JVC se elegantně může vyjímat i přímo na zdi – montážní otvory pro držáky standardu VESA na zadní straně jsou samozřejmostí.

Hardwarová výbava televizoru je vcelku standardní, patří do ní tunery pro všechny tři základní typy televizního příjmu (pozemní, kabelový, satelitní), samozřejmě nechybí ani internetové připojení – kabelem (LAN) i bezdrátově (wifi), takže nic nebrání ani příjmu stále populárnějších televizí internetových. Konektorovou výbavu tvoří trojice vstupů HDMI generace 2.1 (v jednom případě se zpětným audiokanálem v novější verzi eARC, využitelné pro případné připojení soundbaru), v páru najdeme porty USB-A, dále je zde obligátní digitální výstup v optickém provedení (Toslink), čtečka dekódovacích modulů Common Interface, přípojka kabelu počítačové sítě (RJ-45) a výrobce nevynechal ani výstup pro klasická kabelová sluchátka. Výbava je tedy adekvátní současnosti, předpokládám, že analogové přípojky už dnes bude postrádat jen málokdo. Na druhou stranu se konstrukce neubráníla

Ve výbavě televizoru jsou dva dálkové ovladače, menší bílý poskytuje funkci hlasového vyhledávání.

Rivalové: TCL 55C635 (14 490 Kč); Hisense 55E7HQ (13 990 Kč)

Domácí stránku lze v široké míře upravit. Její vzhled může být „košatý“ i velmi spartánský.

po mém soudu nelogickému vyčlenění několika konektorů (jednoho HDMI, přípojky satelitní antény, sluchátkového výstupu a portu pro kabel domácí počítačové sítě) z jejich umístění v „kapse“ po levém boku zadní strany (z hlediska diváka), kde jsou správně orientovány rovnoběžně s obrazovkou a uloženy do prohlubně blíže středu, odkud směřují do prostoru. Což samozřejmě tolik nevedí při umístění televizoru na stůl, komodu či podobné místo, ale může být hodně nešikovné při instalaci na zeď. Ale třeba k výstupu pro sluchátka se může špatně, ať je televizor kdekoliv... Přiznám se, že důvod tohoto řešení, mimochodem v poslední době docela častého, mi uniká – nevidím jediný klad, který by přinášelo. A pokud je cílem zmenšit výšku plastové nástavby, která na zadní straně kryje základní desku a veškerou elektroniku, pak bych za logičtější pokládal umístění části konektorů na opačné straně tohoto dílu, kde je nyní pouze přípojka napájení z elektrické sítě.

Černý a bílý

Tyto barevné varianty kupodivu značí dva dálkové ovladače, které v příslušenství televizoru najdeme. Výbavu dvěma ovladači si výrobci v poslední době docela oblíbili, na jedné straně tím nejsnáze vyřeší „přídavek“ hlasových služeb, na druhé pak uživateli poskytnou i zjednodušenou variantu ovladače pro základní úkony, vesměs menší a lehčí. Také v tomto případě je hlavní „velký“ černý ovladač jen infračervený, nemá tedy Bluetooth a ani mikrofon a hlasové služby. Jinak ale obsahuje vše obvyklé. Tedy počínaje číselnými tlačítky přes kolébkové voliče hlasitosti (+/-) a kanálů (v řadě za sebou), nechybí elektronický programový průvodce (byť v trochu jednodušším provedení – především bez náhledu běžícího programu), přítomna jsou i barevná tlačítka (dříve teletextová, dnes hlavně pro HbbTV) či voliče pro přehrávací funkce. Přímá tlačítka

zde má Netflix, YouTube (což jednoznačně chválím), Prime Video a trochu neobvykle Obchod Google Play; sestavu ve stejném designovém provedení pak doplňují ještě tlačítka Menu a Režim obrazu (symbolizuje ho hvězdička s číslicí „1“) s volbami Standardní, Živý, Sport, Film a Hra.

„Malý“ ovladač je tentokrát neobvykle z bílého plastu a kromě už zmíněného spuštění hlasových funkcí zvládá jen základní úkony: zesílit/zeslabit zvuk, procházet vzestupnou/sestupnou řadou stanic, otevřít domácí stránku, zvolit vstup a pohybovat se čtyřsměrným kurzorovým voličem v nabídkách menu. Jednodušší je i škála přímých tlačítek: Netflix, YouTube, Prime Video a opět Režim obrazu. Ze zmíněných hlasových funkcí v našich podmínkách přichází v úvahu pouze hlasové vyhledávání – především na YouTube, ale také třeba v databázi aplikací Google Play. U obou mohu potvrdit plnou podporu češtiny i se správnou diakritikou.

Vstřícný Android

Z hlediska softwarového řešení i JVC už nějaký čas sází především na operační systém Android, aktuálně jde o verzi 11. Potěšilo mě, že zde je skutečně „jen“ Android bez nadstavby Google TV, která vesměs uživateli brání v uspořádání domácí stránky podle svého a vnucuje mu své komerční aktivity. A skutečně, i když po úvodní instalaci je tato stránka doslova napěchovaná různými aplikacemi a řádkami s doporučeními pořadů převážně streamovacích služeb, poměrně jednoduše můžeme vše, co nepotřebujeme, z nabídky odstranit a ponechat jen to, co opravdu využijeme. Což kupodivu zdaleka není samozřejmostí.

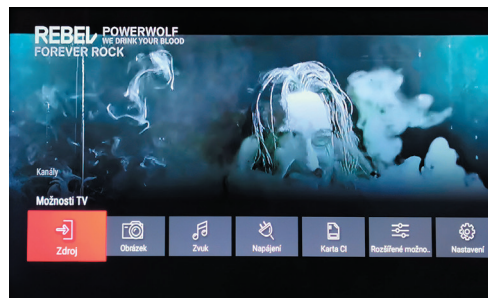
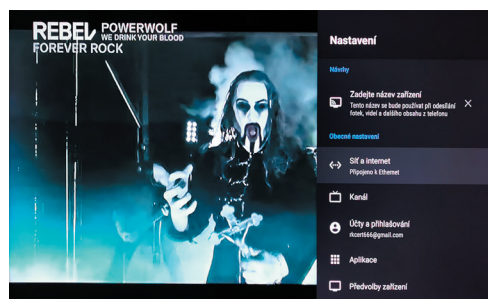
Po úvodní instalaci, která je zcela standardní a snadná (i když dnes už působí poněkud pitoreskně nabídky vyhledání pouze analogových programů či možnost provozovat televizor v obchodě – tu už většina konkurentů z úvodní instalace přesunula kamsi do menu), máme na domácí stránce pod pruhem s vyhledávacími pomůckami (hlasově i psaním na virtuální klávesnici), volbou vstupu, přístupu k nastavení sítě, vstupu do menu a hodinami předinstalovaných celkem devět aplikací. Jedná se o Netflix, Live TV (což není nic jiného než přepnutí na posledně sledovanou stanicí televizního vysílání), dále YouTube, Google Play Movies, Prime Video, Google Play Store, E-Manual (elektronický návod), Multi Media Player a YouTube Music. Po obou stranách pruhu aplikací pak máme možnost přidat další položky (okénko „+“ a červený terč „Aplikace“). Otevřít ale můžeme také přímo aplikaci Google Play Store s bezkonkurenčně obsáhlou nabídkou. Z ní kromě populární aplikace KODI zmíním i většinu českých (případně slovenských) internetových televizních stanic, jako je (bez nároku na kompletní seznam) Lepší TV, Sledování TV, Kuki, Telly, T-Mobile TV GO, Magio GO, Vodafone TV, Skylink TV/Skylink SK, České televize, Mazaná TV, Podá,

Zdarma TV, Stream, Antik TV, Interaktivní TV, Seznam, TV2GO, Markíza, Nej TV, VOYO, HBO Max... V této souvislosti si dovoluji tak trochu „vypíchnout“ aplikaci pro O2TV nejen s ohledem na její atraktivní sportovní kanály (např. s kompletními přenosy české fotbalové ligy), ale především pro skutečnost, že ještě donedávna byla tato aplikace umožňující provoz bez separátního boxu docela vzácná. V případě zmíněného pásu aplikací, které se na stránce objevily „samy od sebe“, je velkým kladem, že pokud na kterékoliv z ikon přidržíme kurzor (tedy stisknuté tlačítko „OK“ dálkového ovladače) pak můžeme příslušnou aplikaci nejen přesouvat, ale i z domácí stránky také odstranit.

Níže na výchozí stránce uvidíme ještě pruhy s odkazy na nabídku streamovacích služeb Netflix a Prime Video a pás s dalšími aplikacemi sponzorovanými Googlem. Ale ani tento obsah ještě není definitivní, zcela dole je na domácí stránce totiž volba Přizpůsobit kanály, jejímž prostřednictvím opět vše nepotřebné ze stránky odstraníme. Což je samozřejmě jen logická možnost, proč bych měl mít před očima upozornění na pořady služeb, ke kterým nemám předplacený přístup. Nicméně ne všichni výrobci se touto logikou řídí... Za drobný, ale příjemný detail považuji i fakt, že při novém spuštění JVC otevře to, nač jsme se dívali naposled – příslušný program televizního vysílání, domácí stránku, nebo třeba YouTube. Suma sumárum uživatelské prostředí Androidu, tak jak ho najdeme v přijímači JVC, je zcela bezproblémové a uživatelsky velice vstřícné.

Jedno a půl menu

Mezi funkce operačního systému patří i uspořádání menu, tedy možnost individuálně televizor nastavit podle představ uživatele. Přijímače vybavené operačním systémem Android někdy mívají hned dvě samostatná menu – televizor

Menu přijímače lze vyvolat z domácí stránky nebo tlačítkem většího dálkového ovladače. Ve druhém případě se zobrazí i pruh rychlých základních nastavení.

a právě „androidních“ funkcí. U JVC tomu tak zcela není, přesto i zde se s jistou dvoukolejností setkáme. Už jsem zmínil menu, které lze spustit z domácí stránky systému (symbol ozubeného kolečka). De facto jde o menu vycházející z Androidu (obsahem i grafickou podobou), kam byly televizní funkce přidány – vesměs do kapitoly Předvolby zařízení (zde najdeme mj. nastavení obrazu a zvuku, jazykové volby, automatické zapínání či vypínání přijímače společně s přístrojem připojeným kabelem HDMI – funkce CEC). Pokud ovšem stiskneme tlačítko Menu na velkém dálkovém ovladači, objeví se trochu jiná nabídka: zmíněné „společné“ menu je jeho poslední položkou, zobrazeny jsou ale i některé vybrané funkce samostatně: jde o volbu vstupu, nastavení obrazu a zvuku (proč je obraz pojmenován zdrobněle jako „Obrazek“ mi uniká, asi byl překladatel žertovně naladěn – domácí distributor slibuje, že název s nejbližší aktualizací bude upraven), napájení (časovač vypnutí, vypnutí obrazovky, automatické vypínání bez signálu či po zvoleném čase), nastavení dekódovací karty CI a rozšířené možnosti (mj. volba titulků, jazykové stopy – je-li na výběr, ale i příjmu vysílání HbbTV, které je v defaultním nastavení rozumně povoleno). Tyto vybrané volby jsou praktickou pomůckou k lepší dosažitelnosti nejčastějších nastavení, je proto trochu škoda, že nejsou dostupné z obou dálkových ovladačů.

Jak hraje?

Z hlediska kvality reprodukce podává přijímač solidní výkon. Bezproblémový je příjem televizního vysílání v HDTV, ale s ohledem na velikost obrazovky vycházejí přijatelně i stanice šířené stále jen ve standardním rozlišení (typicky třeba kanály Novy v pozemním signálu). Barevné podání je na můj vkus trochu teplejší než realita, pleťovka tak vychází více dorůžova. Bez přímého srovnání s jiným obrazem to ale nepůsobí bůhvíjak rušivě. Zobrazení pohybu je vcelku standardní (z hlediska dané kategorie), ke slabinám tak patří tvorba drobných kontur či čárkových artefaktů vedle vodorovně ubíhajících kontrastních objektů testovacích scén. Na druhou stranu pohyb kamery okolo postav v závěrečné epizodě seriálu Profil zločinu, kterou pro jeho zobrazovací náročnost používám standardně coby zkušební materiál, zvládl televizor lépe než většina srovnatelných

konkurentů. Pohyb kyvadla je zobrazen odlišně při snímkové frekvenci 25 a 50 snímků za sekundu. V prvním případě se kyvadlo při rychlém pohybu rozpadá, ve druhém je zřetelných chyb pomálu a převažuje přijatelnější dojem pohybové neostrosti. To jsou ovšem náročné „chytáky“ z testovacích souborů, v reálném provozu, třeba při sledování sportovních přenosů, ať už z hokeje či fotbalu, o které na počátku listopadu nebyla nouze, jsem žádné zásadní problémy nezaznamenal. Na druhou stranu nemilé překvapení přijímač připravil při snaze přehrát některé ukázky z externího harddisku. Jeden za druhým zařatě odmítal s odkazem na jejich „poškození“, vyzkoušel jsem jich neúspěšně celkem pět, a protože počítač, notebook i tři jiné televizory je bez problémů reprodukovaly, jsem si téměř jistý, že problém nebyl na straně těchto paměťových nosičů... Nakonec jsem se „chytil“ až se starou flashovou pamětí s malou datovou kapacitou a o důvodech mohu jen spekulovat. Podle tvrzení dovozce televizor podporuje pouze disky formátované jako FAT32, což má být vlastnost operačního systému. Znáám však televizory jiných značek se stejným OS, které tyto disky přečty.

V této souvislosti ještě zmíním svůj dojem, že přehrávání médií tohoto typu tak jako tak není šikovně vyřešeno; připojení externí paměti se totiž neobjeví v seznamu dostupných zdrojů, ale v obsahu docela nenápadného kroužku označeného jako Oznámení zcela nahoře na domácí obrazovce... Neschopnost poradit si s externími paměťovými nosiči osobně považuji za asi největší nedostatek tohoto přijímače. Na druhou stranu jistě je nemálo uživatelů, kterým tento způsob využití televizoru chybět vůbec nebude...

Jisté limity dané cenové kategorií vypočítáme i při přehrávání disků 4K Ultra HD s obsahem ve vysokém dynamickém rozsahu (HDR). JVC sice i tyto formáty podporuje, jeho výkon v krajních oblastech jasového pásma (ať už jde o maximální černou či nejvyšší jasy) lze ale označit za spíše průměrný. K optimálnímu využití HDR zkrátka zatím stále potřebujeme televizor s několikanásobně vyšší cenou. Jisté kompromisy ovšem nejsou v této cenové kategorii žádnou ostudou. A právě výhodný poměr ceny a výkonu je hlavní devízou tohoto modelu. *Petr Žák*

V rámci své kategorie je přijímač JVC docela štíhlý...

PARAMETRY

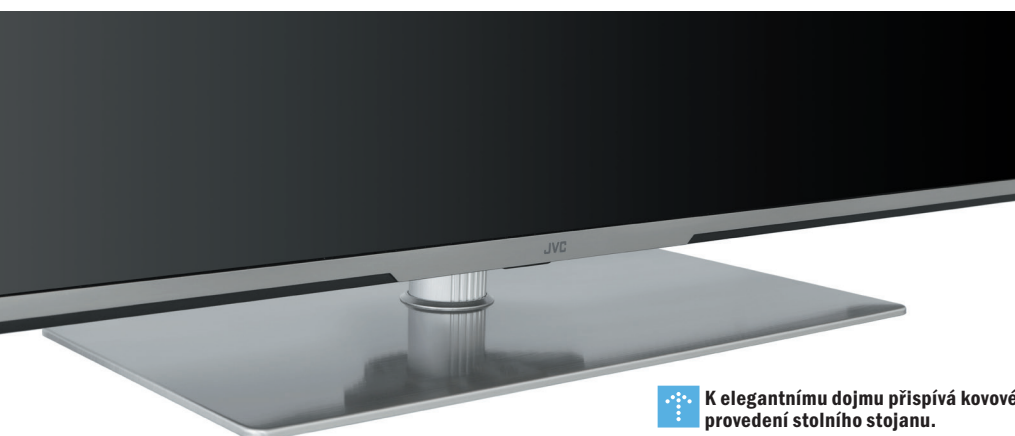
obrazovka	LCD 55"/139 cm; typ VA s přímým zadním podsvícením; 3840 × 2160 bodů (UHD)
tuner	DVB-T/T2(HEVC)/DVB-C/DVB-S/S2, analog
datové služby	teletext; EPG; HbbTV; web
HDR	Dolby Vision, HDR10+
pozorovací úhel	neuvádí
přípojky	3× vstup HDMI 2.1 (CEC, 1× eARC), 2× USB 2.0, digitální audiovýstup (S/PDIF optický), LAN (RJ-45), výstup pro sluchátka (minijack), 1× anténa DVB-T/T2/C (IEC), 1× anténa DVB-S/S2 (F), 1× CI+ 1.4
bezdrát. konektivita	Bluetooth/Wi-Fi
zvukový výkon	31 W (2× 10 W+ 12 W); Dolby Atmos, Dolby Digital Plus, DTS:X
spotřeba (provoz/pohotovost)	123 W, 64 kWh/1000 h/0,5-2 W
rozměry (š × v × h)	123,5 × 72,5 × 9 cm
hmotnost	13,5 kg
web	jvc-tv.cz

HODNOCENÍ

- + s ohledem na cenu solidní reprodukční výkon; uživatelsky upravitelná domácí stránka; v rámci systému Android možnost instalace celé řady aplikací včetně KODI, O2 TV a dalších tuzemských internetových televizí; povedený design
- problém s přehráváním souborů z harddisku; nelogické rozdělení konektorů; složitější montáž stolního stojanu

obraz	zvuk	výbava	obsluha

STEREO VERDIKT velmi dobrý |||||

K elegantnímu dojmu přispívá kovové provedení stolního stojanu.